

คำวินิจฉัยของ นายอูระ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณี ปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกระบวนการถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

กรณีสืบเนื่องจากการที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ โดยเสียงข้างมากวินิจฉัยว่า พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ไม่มีความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นฝ่ายเสียงข้างมาก ๔ คน คือ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจุมพล ณ สงขลา นายพันธ์ จันทระพาน และนายศักดิ์ เตชะชาล วินิจฉัยว่า บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ไม่อาจนำมาใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งแล้วก่อนครบกำหนด ขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครั้งแรกก่อนเข้ารับตำแหน่งได้

เมื่อมีคำวินิจฉัยออกมาแล้ว มีบุคคลที่ไม่ยอมรับคำวินิจฉัยนั้น ไปแสดงตนต่อวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ กับคณะได้ริเริ่มดำเนินการและรวบรวมรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนยื่นต่อประธานวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ เพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนดังกล่าว โดยกล่าวอ้างว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ประธานวุฒิสภาเห็นว่า คำร้องขอเป็นไปตามรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๕ เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๓

ต่อมาวุฒิสภาให้ประชุมครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕ กรณีเกี่ยวกับการตรวจสอบคำร้องขอ คุณสมบัติและเอกสารหลักฐานของประชาชนผู้เข้าชื่อถอนร้องขอถอดถอน และมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายแรก เห็นว่าเมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องแล้ว เป็นอำนาจหน้าที่ของประธานวุฒิสภาที่จะดำเนินการตรวจสอบคำร้องขอ คุณสมบัติและเอกสารหลักฐานของประชาชนผู้เข้าชื่อร้องขอ ถ้าปรากฏว่าถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ประธานวุฒิสภาต้องส่งเรื่องให้

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวนโดยเร็ว ฝ่ายที่สอง เห็นว่า เมื่อพลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ กับคณะ ได้ยื่นคำร้องขอให้ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คน ออกจากตำแหน่งพร้อมทั้งรับรองลายมือชื่อประชาชนผู้เข้าชื่อร้องขอว่าเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ จริง ประธานวุฒิสภาควรส่งรายชื่อประชาชนผู้เข้าชื่อร้องขอดังกล่าวให้สำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้งตรวจสอบคุณสมบัติว่าเป็นผู้มีสิทธิในการเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ฯ หรือไม่ เสียก่อน

ต่อมาในระหว่างวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕ ได้มีบุคคล ๓ กลุ่ม คือกลุ่มที่ ๑ นายสถิตย์ เล็งไธสง กับคณะ กลุ่มที่ ๒ นายสามารถ แก้วมีชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ และกลุ่มที่ ๓ พลตรี ศรชัย มนตรีวัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ ได้มีหนังสือถึง ประธานรัฐสภา เพื่อเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับความชอบด้วย รัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ของกระบวนการถอดถอนตามความเห็นของบุคคลทั้งสามกลุ่ม

พิจารณาบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ซึ่งให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญที่จะวินิจฉัยชี้ขาด ว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือจงใจยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จตามคำร้องของคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือไม่ และศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญที่จะตรวจสอบ การใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าถูกต้องหรือไม่ ตามที่ บัญญัติไว้ในหมวด ๑๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ส่วนที่ ๑ การแสดง บัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ ยังได้บัญญัติรับรองการใช้อำนาจของ ศาลรัฐธรรมนูญไว้ว่า “คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาดมีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ” กล่าวคือ เมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยชี้ขาดประเด็นใดแล้ว ย่อมเป็น การยุติปัญหาดังกล่าว และมีผลผูกพันทุกองค์กร องค์กรที่เกี่ยวข้องจะต้องยอมรับ การที่พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ กับคณะ ร้องขอให้ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คน โดยกล่าวหาว่าพิจารณา วินิจฉัยไม่ถูกต้องตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติร้องขอนั้น แม้จะ เป็นการร้องขอให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คน ในคำวินิจฉัยส่วนตัวมิใช่เป็นการร้องขอให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยอันเป็นที่ยุติเด็ดขาดแล้วก็ตาม

แต่ก็เป็นที่เห็นได้ว่าคุณกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องก้าวล่วงไปพิจารณาวินิจฉัยในคำวินิจฉัยส่วนตัวของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงเป็นกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญถูกตรวจสอบคำวินิจฉัยอันเป็นที่ยุติเสร็จเด็ดขาดแล้ว ซึ่งน่าจะไม่น่าจะชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘

กรณีมีปัญหาเนื่องมาจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พิจารณาแล้ว เห็นว่า เข้าข่ายตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ แต่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ไม่อาจใช้บังคับกับพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ได้ การที่ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไต่สวนคำร้องขอให้ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนออกจากตำแหน่งว่ามีมูลตามข้อกล่าวหาของพลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ กับคณะหรือไม่นั้น จึงเป็นการก้าวล่วงในเนื้อหาคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญอันเป็นที่ยุติแล้ว ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๕ ซึ่งบัญญัติว่า “ในกรณีที่กรรมการ อนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใดๆ ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมในการไต่สวนข้อเท็จจริง พิจารณาหรือวินิจฉัยเรื่องดังกล่าว” สำหรับปัญหาที่ว่าศาลรัฐธรรมนูญจะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยที่ได้เคยวินิจฉัยไว้แล้วได้หรือไม่ เพียงใด ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญถือเป็นยุติเด็ดขาด ผูกพันทุกองค์กร แต่ไม่ผูกพันศาลรัฐธรรมนูญเอง ศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยไว้อย่างไร ต่อมาหากเห็นว่าไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมหรือไม่มีเหตุผล ก็อาจเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยเป็นอย่างอื่นได้ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้เคยถือปฏิบัติมาแล้ว โดยคำวินิจฉัยที่ ๖๒/๒๕๕๓ ได้กลับคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๕๑ ศาลฎีกาก็เคยกลับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ได้มีคำพิพากษาไว้แล้ว ประกอบกับผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมายหลายคนก็มีความเห็นเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ เป็นสองแนวทาง เป็นปกติวิสัยที่นักกฎหมายย่อมมีความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญย่อมได้รับการคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ที่ให้มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย จึงไม่อาจถือได้ว่าตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมผู้กระทำต้องมีเจตนาพิเศษคือเจตนาทุจริตกรณีตามที่กล่าวหาไม่น่าจะต้องด้วยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓

ประธานรัฐสภาพิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญที่ต้องดำเนินการไต่สวนคำร้องขอถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนออกจากตำแหน่ง ให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมซึ่งหากกระบวนการถอดถอนออกจากตำแหน่งดังกล่าว คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงได้ยกคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญอันเป็นที่ยุติเด็ดขาด และมีผลผูกพันคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มาดำเนินการไต่สวนตามคำร้องแล้ว อาจเป็นที่เคลือบแคลงว่ากระบวนการไต่สวนดังกล่าวไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ จึงเป็นกรณีที่มีปัญหาข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งอดีตผู้พิพากษาศาลฎีกาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้โต้แย้งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ จึงอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เสนอเรื่องดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยและขอให้พิจารณาวินิจฉัยดังนี้

๑. การเป็นผู้ริเริ่มและได้ไปแสดงตนต่อประธานวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และดำเนินการรวบรวมรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนยื่นต่อประธานวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ เพื่อร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เป็นองค์คณะในการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยออกจากตำแหน่ง โดยกล่าวหาว่าตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม การดำเนินการของผู้ริเริ่มและการเข้าชื่อร้องขอของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังกล่าวชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๒. เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องขอและรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อร้องขอแล้ว มิได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติว่าประชาชนที่เข้าชื่อร้องขอเป็นผู้เสียสิทธิเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาเป็นการกระทำที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๓. การเข้าชื่อร้องขอให้ดำเนินการถอดถอนนายกระมล ทองธรรมชาติ นายจุมพล ณ สงขลา นายผัน จันทรปาน และนายศักดิ์ เตชะชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญออกจากตำแหน่ง เนื่องจากบุคคลทั้งสี่เป็นองค์คณะพิจารณาวินิจฉัยคดีตามคำร้องที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จะดำเนินการไต่สวนตามคำร้องดังกล่าวได้หรือไม่

๔. การดำเนินการเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ อันมีเหตุมาจากการทำหน้าที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในการพิจารณาวินิจฉัยคดีของศาลรัฐธรรมนูญเป็นการแทรกแซงการใช้อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ อันเป็นการขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๖๘ หรือไม่ และการดำเนินการขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนดังกล่าวโดยไม่มีข้อเท็จจริงอย่างอื่นประกอบว่า ร่ำรวยผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย เป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ ถึงมาตรา ๓๐๗ หรือไม่

มีปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัย”

มาตรา ๓๐๓ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด หรืออัยการสูงสุด ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย วุฒิสภามีอำนาจถอดถอนผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้

บทบัญญัติวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

(๒) ผู้พิพากษาหรือตุลาการ พนักงานอัยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ทั้งนี้ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

มาตรา ๓๐๔ วรรคหนึ่งและวรรคสาม บัญญัติว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน

ไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๓๐๓ ให้ถอดถอนบุคคลตามมาตรา ๓๐๓ ออกจากตำแหน่งได้ คำร้องขอดังกล่าวต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวกระทำความผิดเป็นข้อๆ ให้ชัดเจน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการที่ประชาชนจะเข้าชื่อร้องขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

มาตรา ๓๐๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อได้รับคำร้องขอตามมาตรา ๓๐๔ แล้ว ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวนโดยเร็ว

เมื่อไต่สวนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทำรายงานเสนอต่อวุฒิสภา โดยในรายงานดังกล่าวต้องระบุให้ชัดเจนว่าข้อกล่าวหาตามคำร้องขอข้อใดมีมูลหรือไม่เพียงใด พร้อมทั้งระบุเหตุแห่งการนั้น”

พิจารณาแล้วตามคำร้อง ประธานรัฐสภาซึ่งเป็นผู้เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า มีปัญหาข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญเกิดขึ้น เป็นกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้นเมื่อประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย การเสนอเรื่องพร้อมความเห็นของประธานรัฐสภาดังกล่าว เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติไว้ ศาลรัฐธรรมนูญจึงต้องรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัย สำหรับปัญหาที่ว่า การดำเนินการของผู้ริเริ่มและการเข้าชื่อร้องขอของประชาชนเพื่อขอให้วุฒิสภาถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการถูกต้องหรือไม่ ประธานวุฒิสภาจะตรวจสอบรายชื่อประชาชนที่เข้าชื่อร้องขอให้วุฒิสภาถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ ถึงมาตรา ๓๐๗ หรือไม่ เป็นปัญหาที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยหลังจากที่ได้พิจารณารับคำร้องแล้ว

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยให้รับคำร้องของประธานรัฐสภาไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

นายอูระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ